

BESZÁMOLÓ

HAT-19-02-0164

Együttműködés középiskolák között

Ez a pályázat még 2019-ben íródott, az akkori 9.a osztály tanulóinak, de a járványhelyzet akkor nem tette lehetővé a megvalósítást. Most, 2022 tavaszán végre lehetőségünk lett fogadni a nagyenyedi Bethlen Kollégium 9.-es diákjait és osztályfőnökét, Nagy Egon tanár urat, illetve László Enikő tanárnőt 2022. május 9-13. között.

Első utazás

Nagyenyedi diákok Szolnokon

A nagyenyedi diákok május 9-én érkeztek meg 15.00 körül, ahol az osztályunkból 4 diák illetve iskolánk igazgatóhelyettes asszonya, Virágné Józsa Csilla tanárnő fogadta őket. Gyors ismerkedés után Tanárnő elkísérte őket a szálláshelyükre, a szolnoki Tulipán Panzióba, majd este 6 órakor együtt jöttek vissza az iskolába, hogy megvacsorázhassanak, majd vissza is kísérte őket a panzióba.

Másnap reggel elfogyasztották reggelijüket az iskolában, majd osztályunkból 2 diák fogadta őket, akik körbevezették és bemutatták a helyet nekik, ahol a mindennapjainkat töltjük, és rengeteg tudással ruháznak fel minket. A nap folyamán 2 órát együtt töltött velük az egész osztály, amikor mindenki megismerhetett mindenkit, és elkészítettük közösen a prezentációkat a könyvtárban a szolnoki és nagyenyedi templomokról. Később pedig pár segítő osztálytársunk és a tanáraink segítségével körbevezettük őket Szolnokon. Meglátogathattunk templomokat, illetve megmutathattuk nekik a kedvenc helyeinket: a Rózsakertet, parkjainkat, a Szigligeti színházat, majd a Művésztelepünket. Jártunk a Belvárosi Nagytemplomban, illetve a református és az evangélikus templomban is. A nap végén szintén az egész osztály fogadta őket a Buday teremben, ahol előadtuk a közös prezentációkat.

Délutáni program a szolnoki Reptárban volt, ahová 10 diáktársam kísért el vendégeinket és közösen csodálhatták meg a repülőmúzeum titkait. Megnézhették régi vadászgépeinket, különböző helikoptereinket, ülhetek szimulátorba, mely olyan élménnyel gazdagít, mintha egy vadászgépben ülnénk. Este visszaérkeztek a nagyenyedi diákok az iskolába, ahol megvacsoráztak, majd 18.30-tól közös sportprogrammal várták az osztály szolnoki tanulói őket. Lehetőségük volt kosárlabdázni, röplabdázni, tollaslabdázni vagy éppen asztaliteniszezni közösen. Mindenképpen fáradtan, de élményekkel telve telt el az első közös nap.

A 3. napon lehetőségünk nyílt elutazni az enyedi diákokkal Ópusztaszerre, ahol megtekintettük a Nemzeti Emlékparkot, majd a Feszti Körképet. Utóbbi talán az eddigi legnagyobb élmény lehetett, hiszen sokan magyar emberek sem juthatnak el ide. Mindezek után Szegedre utaztunk el. Végigsétáltunk a rakparton, majd megtekintettük a Dómot. Itt kaptunk nagyjából 1.5 óra szabadidőt, amikor is volt időnk fagyizni egyet, vagy beülni valahova enni, illetve a nagyenyedi diákoknak is lehetőségük nyílt kisebb ajándékokat vásárolni.

Este 6 óra körül értünk vissza Szolnokra, ahol elköszöntünk aznapra a diákoktól, majd ők bementek az iskolába vacsorázni. Majd a vacsora után, néhány diáktársam fogadta őket, akikkel közösen tölthettek el időt Szolnokon.

Én az egyike lehettem azoknak, akik részt vehettek ezen a napon. Nagyon jól éreztem magam!

A 4. napon Budapestre utaztak el a nagyenyedi diákok, ahová 6 tiszapartis tanuló kísérte el őket. A Halászbástyánál kezdték a sétát, megnézték a Mátyás templomot, a Karmelita Kolostort, a Köztársasági Elnök Palotáját, és a Budai Várat. Ezután lehetőségük nyílt hajózni a Dunán, amely egy óra hosszúságú program volt. Ezután megtekinthették Budapest egyik leghíresebb épületét, az Országházat, belülről is. A napot egy kis vásárlással zárták a West Endben. Fáradtan ugyan, de élményekkel telve érkeztek vissza Szolnokra. A nap itt még nem ért véget. Az osztályomból néhány szolnoki diákkal közösen mehettek el egy ún. búcsúestre. A Gody papa pizzázóban vacsorázhattak meg, majd beszélgettünk és sétáltunk együtt.

Az utolsó nap reggelén az egész osztály várta őket az iskolában Rigó Gábor, Szabó Hajnalka és Virágné Józsa Csilla tanárainkkal karöltve, hogy méltó módon elbúcsúzhassunk tőlük. Mindenki szemében látszott a csillogás, a sok élménytől eltelve! Közösen értékeltük az elmúlt néhány napot, majd hazaindultak a nagyenyedi diákok.

Jól éreztük velük magunkat, remélem ők is hasonlóképpen vélekednek az itt töltött időről!

Második utazás

2022. május 25-29.

Szolnoki diákok Nagyenyeden

Május 25-én hatalmas izgalommal váraoztunk reggel a busznál, hogy elindulhassunk Nagyenyedre. Bepakoltunk, majd 7 órakor indultunk. Mindenki fáradt volt, így sokan az alvás mellett döntöttek, az első megállóig. Ez Nagyváradon volt. Itt megtekintettük az ortodox templomot, illetve a Szent László Székesegyházat, majd volt egy óra szabadidőnk, ami alatt volt lehetőségünk részletesebben megtekinteni a várost. Megnéztük a Holnap Antológia költőinek szobrát is. Nagyon hosszú volt az út előttünk, de tudtuk, hogy az előttünk álló napok kárpótolni fognak minket. A szállásunkon mindenki elfoglalta a szobáját, majd este 7-kor meleg vacsorával vártak minket. Este a szobáinkban beszélgettünk, majd izgatottan aludtunk el. Vártuk a következő napot!

A 2. napon elutaztunk Torockóra, ahol a Székelykövet másztuk meg. Sok ember számára, köztük nekem is hatalmas komfortzóna kilépés és önmagam leküzdése is volt egyben. Sok helyen négykézláb másztunk ugyan, de mikor felértünk, a fáradtság mellett a látványtól is elállt a lélegzetünk. A kő tetején tartottunk egy nagyobb pihenőt majd elindultunk lefelé. Nem mondanám ezt az utat sem könnyebbnek, sok helyen esúszott a kavicsok és por miatt. Végig úgy haladtunk hogy soha, senki sem volt egyedül, nehogy bármi baj történjen. De bárki, bármit mond ez egyszerűen lélegzetelállító volt. Nagyon megbántam volna, ha kihagyom. A Székelykőről leérkezve megtekintettünk két unitárius templomot is, megismerve ezt a vallást is. Egy lelkész hölgy tartott nekünk beszámolót a vallásról, a templomról majd a végén feltehattük az esetleges kérdéseinket. Este visszaérkeztünk majd megvacsoráztunk. Mindenki könnyen elaludt a fáradtságtól!

A 3. napon meglátogattuk a nagyenyedi diákokat az iskolában, ahol körbe vezettek minket, itt is megtekintettük az általuk elkészített prezentációt, majd következett a számomra legizgalmasabb rész. Az iskolának hatalmas természettudományi szertára van rengeteg gyűjteménnyel. Nem tudtuk hova kapjuk a fejünket, annyi érdekes dolgot láthattunk ott. Ezután Gyulafehérvárra utaztunk. Városnézéssel indítottunk, megtekintettük a helyi templomot is. Ezután a Remetei sziklaszoroshoz utaztunk el, ahol ki a falakon kapaszkodva, ki vízi cipőben a patakban gázolva tette meg az utat. Néhány kóbor kutya hű társunk volt az egész kirándulás alatt. Ez talán már kevésbé volt extrém, mint az előző napi túra, de azért itt is azt mondhatom, hogy legyőztük magunkat. Ezen a napon is kicsit fáradtan, de boldogan tértünk vissza a szállásra. Este lefűrdtünk, majd néhányan diákok és kísérőtanáraink, elmentünk a nagyenyedi iskolába meghallgatni, a végzősöket amint szerenádokat adtak. Gyönyörű volt!

A 4. nap esősen indult, így mindenki esőkabátban, vagy éppen esernyővel vágott neki a napnak. Kolozsvárra utaztunk, megnéztük a Szent Mihály templomot és a Farkas utcai református templomot, ahol egy idős néni kedvesen fogadott minket, és minden tudását, tapasztalatát átadta nekünk, amit csak tudott a templomról. Megnéztük Mátyás király szülőházát is, és a híres Mátyás szoborcsoportot a Fő téren. Ezután buszra szálltunk és Tordára tartott az utunk. Itt először a sóbányába érkeztünk, ahol idegenvezetéssel haladtunk egy darabig, bemutatták nekünk részletesen a bányát, majd kaptunk szabadidőt, ami alatt volt lehetőségünk csónakázni, óriáskerékre felülni vagy éppen kisebb ajándékokat vásárolni. Ezután a Tordai hasadékhoz indultunk. Szakadó esőben ugyan, de elindultunk, majd mintha az égiek mellettünk lettek volna, elállt az eső, így aki akart, tanáraikkal együtt megtehetett egy nagyobb távot itt is. Sajnos nem tudtunk végigmenni, de kiérve, többen összeültünk és jól megérdemelten fogyasztottuk el a kürtőskalácsainkat.

Szintén fáradtan, de nagyon boldogan értünk vissza a szállásra, ahol megvacsoráztunk majd megjött néhány nagyenyedi diák, akikkel elmehettünk egy búcsúestre. Tanáraink a helyi tanárokkal tartottak egy közös vacsorára. Mi pedig kerestünk egy helyet, ahol mindenki kikért magának egy limonádét és beszélgettünk egy jót!

Az utolsó nap reggelén összeköltünk, majd jött néhány helyi diák és tanáraik, akik elbúcsúztak tőlünk. Hazafelé Kőrösfőn álltunk meg, ahol megtekintettünk egy gyönyörű fakazettás templomot, majd kaptunk igen sok szabadidőt, és a vásárban mindenki elkölthette a maradék pénzét. Este 7 óra körül értünk haza élményekkel telve. Hihetetlenül jó volt ez a néhány nap, bármikor visszamennék és újraélném az egészet, ha lehetne!

Nagy Vivien

11.B